

Vivir en Amor

www.vivrenamor.be

AP 63, 13001 Huehuetenango, Guatemala

474-8188021-94

NIEUWSBRIEF MAART, jaargang 2011

CLINICA YALANHUITZ

Gegroet!

Er is alweer wat tijd verstreken sinds de laatste nieuwsbrief. De tijd heeft niet stilgestaan, integendeel... Buiten wil het maar niet stoppen met regenen dus een ideaal moment om mij (*Lauranne*) te “verdiepen” in de gebeurtenissen van de voorbije maanden.

Dankzij onze Noord -Amerikaanse bovenburen , die via de organisatie Helps twee keer per jaar een medische reis organiseren naar Huehue, zijn er bij onze patiënten zeer goede resultaten geboekt. Het bracht wel wat werk met zich mee maar het was een enorme belevenis. Samen met Pojom vertrokken we op trip.

Wie namen we mee?

- **Pedro:** een jongeman van 24 jaar die een gewicht heeft van 40kg. Heeft al reeds 7 jaar lang diarree die komt en gaat..
- **Maria:** een vierjarig meisje met astigmatisme en een open gehemelte/ lip.
- **Maria Baltazar:** een volledige baarmoederverzakking.
- **Maria Pedro:** een ongecontroleerde diabete die we meenamen voor een sterilisatie.
- **Emanuel:** een 6 jarige jongen met een open gehemelte.

Hoe kwamen we terug?

- **Pedro** werd doorverwezen naar Guatemala city waar hij werd getest op HIV, tuberculose, parasieten, ... Maar zonder resultaat. Ondervoeding was de uiteindelijke diagnose. Zeer schrijnende situatie. 13 maart worden ze terug in Guatemala city verwacht voor verdere onderzoeken.
- **Maria:** Het risico op slecht herstel was te groot bij haar dus werden we doorverwezen naar Antigua, waar een kliniek genaamd "Faces of Hope" ons zal verder helpen.
- **Maria Baltazar** onderging uiteindelijk een hysterectomie (volledige baarmoederverwijdering). Ze is goed hersteld van de operatie.
- **Maria Pedro** is gesteriliseerd maar blijft ondanks aanpassingen in de medicatie sukkelen met hoge suikers die het herstel bemoeilijken.
- **Emanuel's** gehemelte is gesloten en hij begint alsmaar meer te praten.

Ondertussen is onze nieuwe vrijwilliger Stephan gearriveerd. Een aangename jonge man die een levende encyclopedie blijkt te zijn. Wat een hulp!

Maria blijft en is natuurlijk onze grootste hulp. Ze heeft haar eerste wondes gehecht en heeft ons al tweemaal serieus uit de nood geholpen door de kliniek alleen open te houden. Ook heeft ze nog een viertal bevallingen volledig zelf gedaan.

Zelf heb ik ook nog een aantal bevallingen gedaan maar jammer genoeg kende één ervan een slechte afloop. Een eerste kind, slecht vorderende ontsluiting en meconiaal vruchtwater. De moeder beviel onderweg maar het kind aspireerde meconium en kon maar niet zelfstandig ademen. Na aspiratie en veertig minuten beademen, arriveerde we met de pasgeborene in Nentón waar we door een massa mensen (kermis) de hulp zochten van een dokter. Het jongetje

Maria in de omgeving van Yalanhuiz!

overleed een uur na geboorte. De moeder stelt het gezien de omstandigheden wel.

Andere gebeurtenissen kennen dan weer een goede afloop. Zo kwam een tweejarig meisje op de consultatie. Hoge koorts, snelle ademhaling en extreme ondervoeding. Magdalena was sinds enkele weken gestopt met wandelen...We zetten haar op hoge dosis antibiotica en op een voedingsschema. Elke dag gingen we haar controleren maar al na een paar dagen besloten we haar mee te nemen naar het ziekenhuis. Natuurlijk is dat hier niet altijd vanzelfsprekend... Na vier dagen van "onderhandelen" met de gehele familie, werd tot onze opluchting besloten dat de moeder alleen met Magdalena met ons mee zou gaan. Aangekomen op de dienst spoedgevallen, waren de dokters al snel in rep en roer en werd nog diezelfde dag een thoraxdrain gestoken. Een halve liter pus werd uit de longen gedraineerd. 2 weken lag ze op intensieve zorgen.. Na vijf weken werd ze ontslaan uit het ziekenhuis.. Magdalena maakt het goed. Ze begint om eten te vragen en loopt rond van hot naar her...

Niet elk spoedgeval is pure ernst. Zo kregen we op zondag een vierjarige jongen op de consultatie die doodleuk de in- de- zon- drogende koffiebonen 1 voor 1 had doorgeslikt. Moeder had het te laat in de gaten met als gevolg dat de arme jongen niet meer naar het toilet kon. Een authentieke rectale spoeling met zeep en zout, leverde ons het resultaat van zo'n driehonderd koffiebonen. Laten drogen maar...

Verder krijgen we de laatste zondagen vast bezoek van vier broers en hun companen die zich " onder invloed" in de nesten werken.. Knokpartij, bekogeling, beet uit het oor,.. De bekogeling was veruit het ergst. Een serieus gapende wonde op het hoofd, en een drietal "kleintjes" verspreid over de rest van het lichaam. Maar vooraleer er iets mocht gebeuren, moest en zouden ze allemaal tezamen op de foto.. stoer, bebloed en vingers gekruist. Zo stoer als ze stonden op de foto, zo klein waren ze erna...

De natuur is en blijft hier enorm spectaculair en elke week ontdekken we wel iets nieuws in Yalanhuitz en omstreken. Een enorme waterval in Rincón, een machtig rivier in Yichaccín, een bizarre ronde krater in Trinidad, ... En het beste van al is dat elk dorp wel een nieuwe bezienswaardigheid te bieden heeft inclusief gratis gids . Zo zou er nog een groene lagune zijn in Bella Linda en een grot die

Rincón met Yulchén Frontera verbind. De pret kan niet op!

Bij deze nemen we afscheid en starten we met het verzamelen van meer verhalen voor de volgende brief!

Saludos aan allen,

Nick en Lauranne

Een vergadering met het Pojom en Yalanhuitz team, in de keuken van het clinica in Yalanhuitz!

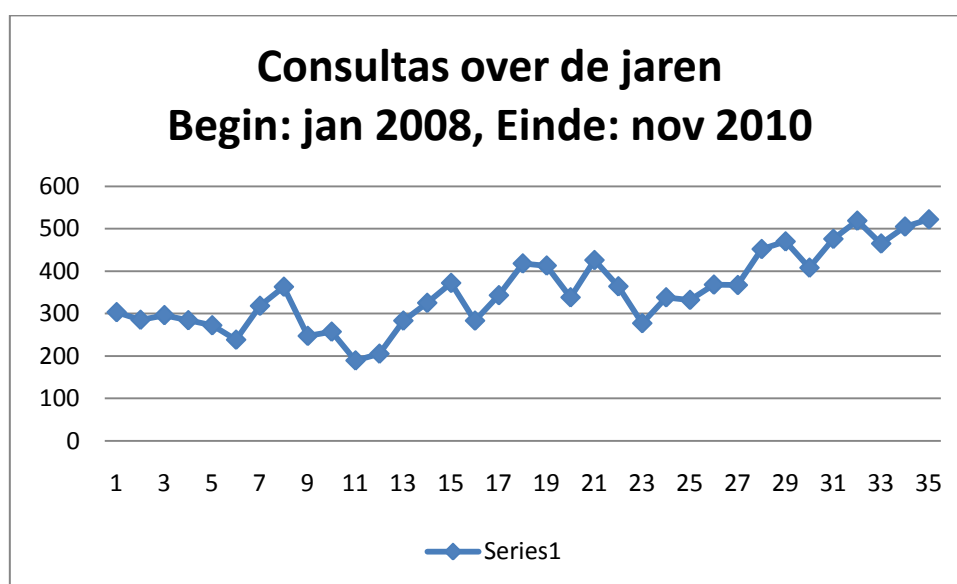
Op de foto zie je Nick, Lauranne en Miet druk in de weer.

CASA MATERNA POJOM

Guatemala, het land van de eeuwige lente .. Maar dat moet buiten Pojom gerekend zijn! Mistbanken waren verschillende weken ons deel ... Maar geen zorgen, ondertussen hebben we alweer stralende zon! En in België?

De clinica van Pojom in cijfers!

Aangezien jullie ons zo vaak zowel morele als financiële steun bezorgen wilden we jullie in deze nieuwsbrief niet onthouden van wat (droge) cijfergegevens.

Naast de kosten voor het onderwijsproject wordt het grootste deel van het budget opgeslorpt door de Casa Materna, ofte de clínica in Pojom. We zoeken voornamelijk financiële middelen voor de “algemene werkingskosten”, dit is eigenlijk het draaiende houden van de clínica: de grootste uitgaven zijn daarbij het transporteren van spoedgevallen, het aankopen van medicijnen en medisch materiaal. En als laatste, maar daarom niet minder onbelangrijk: het loon van onze promotoren voor hun dagelijks werk in de clínica en de bijdrage voor hun opleidingen, zodat onze promotoren in de toekomst minder afhankelijk worden van de buitenlandse steun van Vivir en Amor. Daarnaast is er ook nog de onkostenvergoeding voor de vrijwilligers die zich engageren voor 1 jaar of langer.

Dat het project werkt is duidelijk: de cijfergegevens tonen aan dat het vertrouwen in de clinica groeide doorheen de jaren. Heel concreet houdt dit een stijging van een het aantal patiënten in (zie grafiek en overzichtstabel). Dit geeft jullie alvast een idee waar de vele steun naartoe gaat!

	2008	2009	2010
Totaal patiënten per jaar	3257	4180	4884
Totaal patiënten per maand	271	348	444
Totaal patiënten per week	63	80	104

Een aantal van onze patiënten: Chuj vrouwen zitten te wachten op een consulta. Pojom zelf is een Q'anjob'al dorp, de Chuj vrouwen komen van buitenaf! Je herkent hen aan de kleurrijke hoofddoeken!

Afscheid van onze twee student promotoren Antonio en Catarina

Sedert begin dit jaar bestaat de Vivir en Amor ploeg in Pojom niet meer uit vijf, maar slechts uit drie promotoren... Onze jongste student promotoren zijn 'een andere weg in geslagen' (zoals ze dit in Pojom meestal uitdrukken). Het zit zo:

Antonio en Catarina beëindigden in oktober 2010 hun middelbare schoolopleiding. Zij moesten dus nadenken over de vraag of ze zouden gaan studeren en wat wilden studeren. In een eerdere nieuwsbrief legden we al uit dat dit niet zo evident is in Guatemala, er is zéér weinig info beschikbaar over wat de mogelijke opleidingen zijn, waar je terecht kunt, wat de vereisten zijn...

Na heel wat zoekwerk, ontdekten we dat er in Huehuetenango een opleiding "enfermería" (verpleegkunde) zou starten. Verpleegkunde is zowat de moeilijkst toegankelijke richting: eerst moeten de studenten heel wat labo testen en doktersonderzoeken ondergaan, daarna wordt er een interview van hen afgenomen en als ze ook deze ronde doorstaan, volgt nog een niet te onderschatten ingangsexamen... Toch waren Antonio en Catarina allebei heel enthousiast om "enfermería" (verpleegkunde) te gaan studeren, heel misschien zouden ze dan later wel tewerkgesteld worden in de clínica van Vivir en Amor, betaald door de Guatemalteekse overheid...

We organiseerden heel wat extra lessen om hen voor te bereiden op het interview, maar vooral ook op het examen. Onze studenten hebben heel hard hun best gedaan, maar ze slaagden helaas niet. Van de 150 studenten uit heel het departement Huehuetenango die aan het examen deelnamen, werden er slechts 60 leerlingen tot de opleiding toegelaten. Jammergenoeg zaten Antonio en Catarina daar niet bij (*María, een ander meisje uit Pojom, mocht wél aan deze opleiding beginnen!*).

Het probleem voor Antonio en Catarina was nu dat je in geen enkele andere school in Huehuetenango nog kon starten met de opleiding "enfermería". Indien ze het volgend jaar opnieuw wilden proberen, zouden ze eerst weer door het ingangsexamen moeten raken... wat natuurlijk een zeer onzekere factor bleef!

Voor **Catarina** was het al heel snel duidelijk, zij wilde geen jaar tijd 'verliezen' én dan nog eens het risico lopen om misschien weer niet toegelaten te worden. Catarina besloot om "magisterio" (lerarenopleiding) te studeren in San Mateo. Aangezien Catarina daar op kot zit (en niet iedere week terug naar Pojom komt) én aangezien deze opleiding niet-medisch is, had het voor de clínica en voor Catarina zelf geen zin meer dat ze hier nog langer als promotor zou werken.

Voor **Antonio** lag het allemaal iets moeilijker. Hij was hard geschrokken dat hij niet toegelaten werd tot de verpleegkunde opleiding en wist niet meteen wat hij dan nu moest gaan doen... Na heel lang twijfelen en na een aantal keren zijn plan volledig veranderd te hebben, heeft Antonio uiteindelijk samen met zijn familie beslist dat hij een jaar in Mexico zou gaan werken om er geld te verdienen. Pas in 2012 zal Antonio dan aan zijn studies beginnen, hij wist nog niet precies wat het dan zou worden.

Antonio en Catarina werkten ondertussen al twee jaar in onze clínica en samen met Ana, Carlos en Isabela vormden ze een hechte groep. Hanne en Kurt en ook heel wat andere medische vrijwilligers, hebben gedurende deze twee jaar heel wat tijd geïnvesteerd in hun opleiding hier. Het is dus ontzettend jammer dat het hen niet gelukt is om verpleegkunde te studeren en dat ze hier ondertussen niet meer werken.

Aan de andere kant begrijpen we hun beslissing ook heel goed en vinden we het super dat Catarina - als alles goed gaat - over drie jaar leerkracht is! Ook Antonio zal ongetwijfeld een zeer belangrijke ervaring opdoen in Mexico en dat kunnen we natuurlijk alleen maar toejuichten! We hopen dat ze hun kennis en ervaringen die ze bij Vivir en Amor opdeden, later zeker ook nog zullen kunnen gebruiken!

Op zoek naar nieuwe promotoren...

Het 'oude' promotorenteam: Antonio, Carlos, Catarina, Ana en Isabela ...

Omdat we toch wel duidelijk voelen dat Antonio er niet meer is om het microscopisch onderzoek te doen, dat Catarina niet meer kan helpen met het invullen van de maandelijkse ministeriepapieren én dat al het werk nu natuurlijk met drie in plaats van met vijf promotoren verzet moet worden... zijn we van plan op zoek te gaan naar nieuwe promotoren. We hadden het er al over met Carlos, Ana en Isabela en zij zien ook in dat we een beetje moeten anticiperen op de toekomst! Drie promotoren is wel heel erg nipt om alles gedaan te krijgen...

Hoe we dit exact zullen aanpakken blijft nog even in beraad— al denken we aan het organiseren van een examen en daaropvolgend enkele gesprekken en “probeerddagen” — maar we houden jullie zeker op de hoogte!

Naar een meer Guatemalteekse clínica...

Carlos, die al kan hechten, toont promotora Ana op een spons hoe er best gehecht kan worden!

De medisch verantwoordelijken Sarah en Caroline, investeren hard in de opleiding van onze promotoren. Elke maandagmorgen stellen zij voor hen een uurtje “capacitación” (vorming) op. Dit gaat van theoretische lessen over longaandoeningen, hartproblemen, oogziektes... tot wat meer praktisch, het leren hechten en verzorgen van wonden of het leren afnemen van bloed van een patiënt.

Leren hechten met Caroline en Dorothea!

Elke donderdagvoormiddag wordt Ana een beetje meer “vroedvrouw”. Sarah geeft haar persoonlijk les met een zeer duidelijke focus op bevallingen en baby’s. Bevallingen die Ana’s nachts live mee begeleidt, de opleiding van de vroedvrouwen in de omliggende dorpen, het oplossen van moeilijke casussen... niets is Ana teveel en ze staat altijd paraat! Ana gaat snel vooruit en levert ontzettend goed werk! We zijn trots op onze eigen Vivir en Amor-vroedvrouwen, Ana en Isabela.

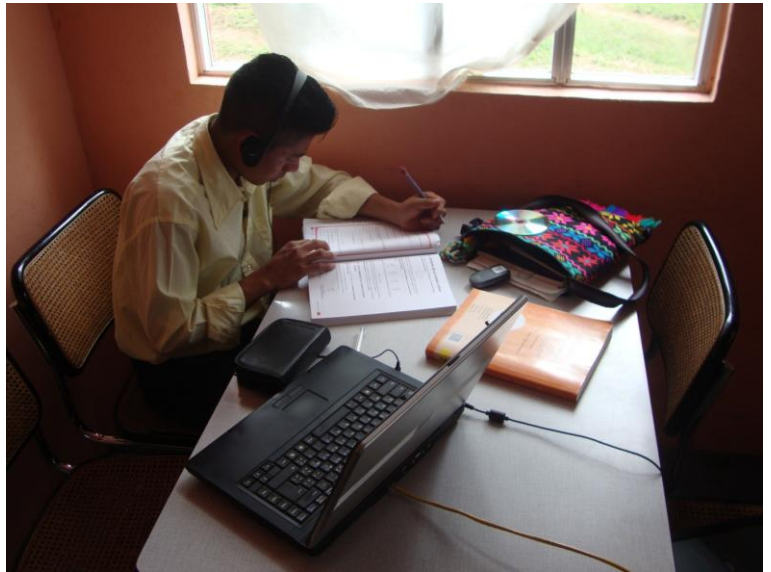

Sarah en Ana met hun neus in onze bevallingsboeken!

Carlos is ondertussen ook begonnen aan zijn middelbare opleiding via het radio onderwijs IGER. Dit is een systeem waarbij studenten les krijgen via de radio en hun examens kunnen afleggen in San Mateo, het dichtstbijzijnde kleine stadje. Normaalgezien moeten de studenten elke dag op hetzelfde uur naar de radio luisteren. Voor Carlos is dit natuurlijk onmogelijk. Enerzijds omdat de radio verbinding in

Pojom ontzettend slecht is en er vaak helemaal niets te horen is, anderzijds omdat Carlos zo ongeveer permanent beschikbaar is voor Vivir en Amor (als promotor tijdens de consultas, als chauffeur voor de opleiding van de vroedvrouwen in Tiac Tac , als chauffeur voor onverwachte spoedgevallen, als onderzoeker van de microscoop, als verantwoordelijke voor de TBC patiënten, ...).

Gelukkig is er in de clínica internet, en kan Carlos - in zijn pauze tussen het vele werk door - via internet zijn gemiste radio lessen inhalen. Drie belangrijke vakken moet hij onder de knie krijgen: Spaans, Sociale wetenschappen en wiskunde. Het eerste examen volgt over twee weken... we zijn ontzettend benieuwd hoe hij het er van af zal brengen!

Carlos druk aan het studeren, hier luistert hij naar een online wiskundeles.

ESCUELA POJOM

1 ste schooldag

Maandag 17 januari, de eerste Guatemalteekse schooldag en deze zag er als volgt uit:

9.00 Drie enthousiaste leerkrachten, Macario, Felipe en Mateo hebben er duidelijk zin in. Ze zijn druk in de weer om het leslokaal klaar te maken voor de komst van zo'n 72 leerlingen.

11.30 Rond de school zie je de eerste leerlingen (in hun mooiste outfit) opdagen... de meesten staan in kleine groepjes te wachten, liefst op zo'n ver mogelijke afstand van de school verwijderd.

12.10 De bel gaat, de eerste schooldag kan beginnen. De básico in Pojom start om 12.10 en duurt tot 16.40u. Beetje per beetje sippelen de leerlingen binnen. De eerstejaars voelen zich duidelijk wat onwennig, je zou voor minder natuurlijk als je plots leerling bent in het Instituto Básico de Pojom.

Het leerkrachtenteam: v.l.n.r. Mateo, Felipe, Macario en Miguel.

Maestro Mateo en directeur Miguel heten iedereen welkom! Daarna steekt Mateo meteen van wal met het voorlezen van het schoolreglement, af en toe doorspekt met enkele Pojomse grapjes die warm onthaald worden door de leerlingen. De sfeer is al wat lossier, de leerlingen al heel wat meer op hun gemak...

En dan volgt de verkiezing van de klasleerkracht... Zowel eerste, tweede als derde básico moeten een nummer trekken. De klas die nummer 1 heeft, mag als eerste kiezen wie van de drie leerkrachten ze als klasleerkracht willen. Daarna mag de klas die nummer 2 heeft kiezen uit de twee overigen, de klas met nummer drie heeft "dikke pech" en moet het met de laatste leerkracht doen! Na heel wat gejoel en gejuich heeft elke groep uiteindelijk zijn eigen leerkracht, iedereen tevreden!

16.40u De dag eindigt met het kiezen van de leerlingenraad. Zij zijn verantwoordelijk voor de activiteiten op school en geven voorstellen en ideeën aan de leerkrachten. De básico van Pojom is helemaal klaar voor het nieuwe jaar!

Maestro Macario stelt zichzelf voor als klassenleerkracht van het derde básico!

Workshops in de básico

Dit schooljaar geeft Vivir en Amor, in samenwerking met de leerkrachten van Pojom, maandelijks een “extra” workshop in de básico. Deze workshops gaan telkens door in de voormiddag, ze vallen dus buiten de eigenlijke lessen van de básico (die telkens in de namiddag doorgaan). Aangezien directeur Miguel beslist heeft dat de workshops óók deel uitmaken van het officiële curriculum, zijn deze dus voor alle leerlingen verplicht...

De bedoeling van deze workshops is dubbel. Enerzijds willen we de leerlingen eens totaal andere thema's aanbieden, die niet of minder aan bod komen in hun gewone lessenspakket. Anderzijds willen we de leerlingen ook kennis laten maken met een alternatieve manier van lesgeven: een quiz, een gezelschapsspel, enkele groepsopdrachten, een fotoreportage maken, ... het kan allemaal!

Met de ideeënbus mogen de leerlingen ook zelf voorstellen geven voor mogelijke workshops... een greep uit hun voorstellen: een workshop over de planeten, de zon en de maan ; uitleg over anticonceptie ; een auto mechanica workshop, informatie over de continenten, de rijkste landen ter wereld en de economie; een les over de natuur en de klimaatsveranderingen, ...

Tot nu toe werden reeds twee workshops gegeven: “El otro lado del mundo”, over de wereld en “el cuerpo humano”, over het menselijke lichaam. Hier laten we graag de foto's voor zich spreken:

Hoeveel liter bloed heeft Magda? Daarvoor bestaat een trucje: Magda wordt gewogen en 1/13 van haar gewicht is het aantal liter bloed dat door haar lichaam stroomt!

Leerlingen uit het derde básico stellen het menselijk lichaam samen!

De groepen worden verdeeld ... aan de hand van (allemaal dezelfde) schoenen!

Hoe begroeten Eskimo's elkaar?
Waarom dragen vrouwen in India een neuspiercing?
En van waar komt het woordje “gringo” nu eigenlijk?

Scholenpartnerschap Heilige Familie Ieper België – Instituto Básico Pojom GUATEMALA

Vivir en Amor is van mening dat ondersteuning in het Zuiden zeer belangrijk is, maar dat ook sensibiliseren en educatie in het noorden niet vergeten mag worden in de ontwikkelingssamenwerking. Het heeft weinig zin in het Zuiden heel wat zaken te realiseren zonder ook de visie in het Noorden wat aan te scherpen.

Vandaar dat vorig jaar het idee groeide om een uitwisseling te organiseren tussen Belgische en Pojomse leerlingen... we gingen dus op zoek naar een Partnerschool voor Pojom. En dat werd de Heilige Familie in Ieper, met enkele heel gemotiveerde leerkrachten en vier super enthousiaste Belgische klassen konden we erin vliegen! En hoe...

Wat is de bedoeling?

Guatemalteekse leerlingen leren het leven van Belgische jongeren kennen en omgekeerd, om op die manier boeiende verschillen te ontdekken, maar om ook zeker niet voorbij te gaan aan wat gewoon helemaal gelijk loopt! Het is niet omdat iemand aan de andere van de aardbol woont dat het daarom ook helemaal 'anders' is ...

Hoe doen we dit?

Door bijvoorbeeld het uitwisselen van fotoreportages over de school, het dorp of de stad,... door brieven naar elkaar te schrijven, indien mogelijk eens te skypen, ...

In februari volgden we als allereerste kennismaking een dagje uit het leven van vier Pojomse leerlingen: Magda, Viliberto, Petrona en Baltazar. Ook in België stelden enkele Ieperse leerlingen hun dagelijks leven voor! Deze foto's werden doorgestuurd naar de andere kant van de wereld, en zullen door beide scholen bekeken en vergeleken worden ... !

De eerste foto's waarin een doordeweekse dag vergeleken wordt leiden alvast tot een interessant beeld:

5U30 Guatemala

Petrona staat vroeg op -om net zoals alle andere vrouwen in Pojom - tortillas voor het ontbijt klaar te maken.

5U30 België

De meeste Belgische studenten genieten op dit uur nog van hun nachtrust ...

7 u Guatemala

Magda wast de kleren in de pila (stenen wasbekken bij haar huis) en borduurt de bloemen op haar huipil (bloese).

7 u België

Silke maakt zich op om naar school te gaan.

9 u Guatemala

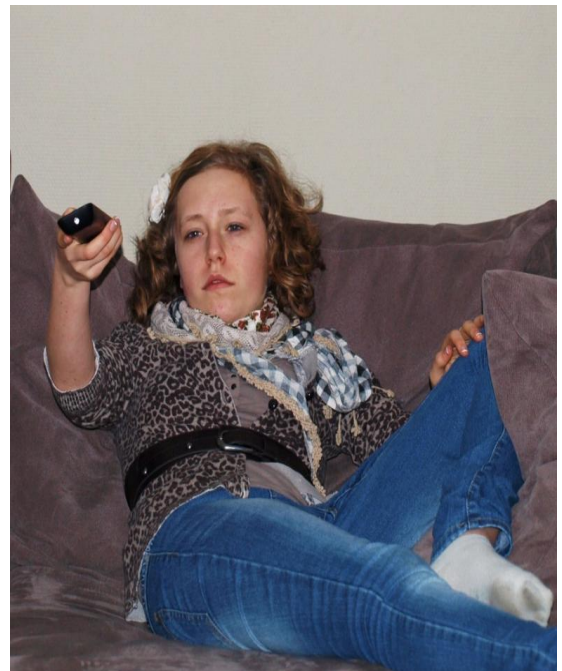
Viliberto verzamelt hout om te koken.

9u België

Silke zit in de les.

Na schooltijd ...

Een nieuwe schoolvrijwilliger: David!

Wie is hij? Wat doet hij? Hoe ziet hij eruit? Wat eet hij graag en wat is zijn lievelingskleur? Al deze vragen worden beantwoord in de volgende nieuwsbrief. Toch wilden we jullie niet onthouden van David zijn eerste indrukken hier bij ons in de clinica in Pojom:

Hoewel mijn aanwezigheid hier in Pojom, een dorp met 5 verschillende religies en bijgevolg 5 verschillende kerken, wel nog zonder moskee, voornamelijk een educatief doel heeft ; werd de organisatie waarvoor ik werk, Vivir en Amor, opgericht om medische zorgen te voorzien in een dorp zonder dokters en verplegers. Samen met de Pojomeros werd een clinica gebouwd, die vandaag nog steeds mooi werk levert. Dit betekent ook dat mijn tijdelijke huis zich boven de kliniek bevindt, alwaar menig vrijwilliger samenkomt en probeert samen te leven in harmonie en spot. Het vrijwilligersteam bestaat uit volgende personen: Sara, Dorothea, Caroline en mezelf. Daarnaast heb je ook nog Miet en Wouter, die het project in goede banen trachten te leiden.

In de Bijbelse tijden, toen Frodo met zijn ring rondzeulde, trachtte de mens een toren te bouwen die de hemel zou bereiken. God was hier niet mee gediend; zijn hemelse penthouse was reeds zo gezellig, en de mens zou het met zijn profane gebruiken alleen maar verpesten. Bovendien had Hij niet genoeg bedden. Hij liet de mens voor zijn arrogantie en toren boeten; men zou allemaal een verschillende taal spreken en de enige toren die men nog zou bouwen, is een toren van misverstanden. En zo geschiede. Wat God niet wist, was dat ik in 2011 een tijdje onder vrijwilligers moest leven in Pojom.

In onze eigen Babelse kliniek in Pojom worden er onder de vrijwilligers en coördinatoren 6 talen gesproken:

1. *- Dorothea en Sara zijn van Duitse afkomst. Zoals ze beide wisten te vertellen, spreken ze allebei Hoog-Duits. Voor de leken onder ons, dit is het mooie, na te streven Duits. Ik moet bekennen dat ik het verschil tussen het Hoog-Duits en Pfaff-Duits niet zou opmerken. Bovendien voel ik me hier al te vaak Basil Fawltly, "Don't mention the war" is al te vaak "Verdammt, I mentioned the war". Er zijn geen hooibalen genoeg voor de stiltes die ik reeds met een nazigrap heb veroorzaakt.*
2. *- Daarnaast heb je Caroline. Zij is afkomstig uit het land van Tom Boonen en spreekt het opvallend verstaanbare en praktisch AN-geworden Kempisch.*
3. *- Dan heb je Miet en Wouter. Zij zijn afkomstig van regio Ieper. Prachtig dialect, het neemt je zo mee naar de polders; je kan de rapen en aardappelen ruiken, je kan de motor van zijn tractor horen brullen, je kan de melkmeisjes zien, die naarstig in hun pap roeren.*
4. *- Tenslotte heb je mezelf. Inwoner van de fierste stad van het land, Gent. Het New York van Oost-Vlaanderen, alwaar we lachen met West-Vlamingen, spotten met de moffen en nauwelijks weten waar de nietszeggende Kempen liggen.*

We spreken in onze toren Spaans, Engels, Duits, Nederlands, Kempisch en West-Vlaams. Dat levert prachtige linguïstische rariteiten op. Bijvoorbeeld: "No se donde es la potteke, do you know where the potteke with that laainzout (=lijnzaad) ies?". Of nog een ander voorbeeld: "Sabe que es la diferencia entre a Nazi and a bucket of vomit? No, den iemmer (=emmer)."

Het is echt wel mooi en wonderbaarlijk hoe zoveel mensen op een kleine oppervlakte in harmonie en spot met elkander kunnen leven.

Door de alombekende crisis binnen het Vlaamse medialandschap zijn we ook in deze nieuwsbrief genoodzaakt om wat reclame te maken:

Midwife Crisis VOL.3

T.V.V. VIVIR & AMOR
www.vivirenamor.be

Oh my God!
What should I wear?

25 maart vanaf 22u
VVK: 4 euro

Blauwe Kater
Naamsestraat Leuven

Kaarten verkrijgbaar bij:
Vroedvrouwen Verloskwartier
Gasthuisberg

The poster features a central illustration of a woman in a red dress, surrounded by various items of clothing (a white dress, a white top, a white skirt, and a white pair of shoes) and a baby, all depicted as if they are being cut out with scissors. The background is light blue with white circles.

Wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen, stuur dan een mailtje naar woutergua@gmail.com. Ook opmerkingen, ideeën en suggesties zijn welkom!